

Yürekteki Yanık

– ahmet-unal-c · 04 Ocak 2012

Genç kız, el aynasında makyajını kontrol etti; “Gayet iyi.” dedi. Güzelliğinden emindi.Çevresindeki erkeklerin pervane olmasından zaten biliyordu güzel olduğunu. Hayatın tadını çıkararak, rahat yaşayan biriydi. Cep telefonu çaldığında , akşam arkadaşlarıyla hangi eğlence yerine gideceğine karar vermeye çalışıyordu. Telefondaki numaraya baktı, arayan annesiydi. - Alo...kızım, nasılsın ?

- İyiyim anne. Ne oldu *

- Sana bir sürprizim var.

- Sürpriz mi ?

- Evet.Çok eski bir arkadaşım, dostum şehrimize gelmiş....

- Eee kimmiş.

- Kim olduğu sürpriz. Fakat, onu senin almanı istiyorum.

- Ben mi ?

- Evet, senin iş yerine yakın olan parkı biliyormuş. Parka gitmesini ve seninle buluşmasını söyledim. Senin de parka gidip onu almanı istiyorum.

- Anne, ben böyle şeyleri sevmem, kendin halletsen.

- Kızım 1-2 saatlik bir işim var. Ayrıca seni bebekliğinden tanıyan bir arkadaşım. Seni görünce mutlaka çok sevinecektir.

- Amaaan. Peki peki... Nasıl tanıyacağım.

-Evden çıkarken üzerine giydiklerini tarif ettim.O parkta bazı oturaklar piknik masası şeklinde. Parkın sinema tarafı girişindeki ilk piknik masasına otur. O gelince seni bulacak.

-Tamam anne ..tamam...

- Kızım senden her gün mü bir şey istiyorum.Üniversiteyi bitireli, hele de işe gireli bir fatura yatırmaya bile göndermedim.

- Hemen darılma, tamam dedim ya...

- O nasıl tamam demekse... neyse, hadi o zaman, izin al da çık, bekletme. Ben de işlerimi bitirip hemen geleceğim.

****   ****   ****   ****   ****   ****   ****   ****   ****   ****

Genç kız , izin alıp çıktı.Kısa bir yürüyüşten sonra parka vardı. Bu parkta daha önce hiç oturmadığını fark etti. Arkadaşlarıyla hep paralı,lüks eğlence yerlerine giderlerdi.

Annesinin tarif ettiği, girişteki ilk masayı buldu, boş olan kısmına oturdu. Masanın diğer tarafında bir köylü kadınla, küçük kız oturuyordu. Onlarla aynı yerde bulunmaktan utanmış hissetti. “Annemin arkadaşı çabucak gelse de, şunlardan kurtulsam” diye düşündü.

Köylü kadın çekinerek seslendi;

- Affedersin kızım, bir şey sorabilir miyim ?

“Kızım” diye seslenmesi iyice sinirlerini bozdu.

- Ne var, adres mi soracaksın !..

Sert çıkış karşısında kadın sesini alçalttı;

- Hayır kızım, başka bir şey soracaktım.
- Sizin gibi cahiller ya adres sorar, ya para ister.

Köylü kadının kızaran yüzüne aldırmadı bile. O sırada şık ve lüks giyimli, orta yaşlı bir kadının uzaktan yaklaştığını gördü. "Nihayet." diye düşündü. Ayağa kalkıp kadını karşılamaya çalışırken, kadın yanlarından geçip gitti. Somurtarak geri oturdu.

Yanıdaki küçük kıza daha sıkı sarılmış köylü kadının gözünden bir damla yaşın süzüldüğünü gördü. Kadın gözyaşını saklamak için diğer tarafa dönünce bir yüzündeki büyük yanık izi göründü. Genç kız manalı manalı güldü;

- Bak kolayca gözyaşı dökabiliyorsun, yüzünde de çirkin bir yanık izi var. Burada ne bekliyorsun geç bir köşeye aç mendilini ağla... Fakat ağlamaya benden bir şey koparacağını sanma, tamam mı...

Kadın dayanamadı;

- Cahil deyip duruyorsun. Ne cahilliğimi gördün. Tanımadığım bir kadına, torununun yanında hakaret mi ettim !

- Oooo... laf yapmayı da biliyormuş

-Anlaşıldı kızım, sen üniversite bitirmiş, çok şey öğrenmiş olabilirsin ama insanlıktan sınıfta kalmışsın. Torunumu okutmak için uğraşacaktım. Fakat seni görünce vazgeçtim.

Yaşlı kadın, küçük kıza alıp masadan kalkarken, boşalan yere doğru şık giyimli bir kadın yaklaştı. Cevap vermek için hazırlanan genç kız zengin giyimli, şık kadını görünce uzaklaşan yaşlı kadına cevap vermekten vazgeçti. Yaşlı kadın geriye bakmaya çalışan küçük kızın başını eliyle engelledi.

****   ****   ****   ****   ****   ****   ****   ****   ****   ****

Bir süre sonra, genç kızın annesi parkta yanına geldi.

- Merhaba kızım, Zeynep teyzen nerde ?

- Kimse gelmedi anne. En son bir bayan geldi, yanıma oturdu. O da sadece dinlenmek için gelmiş biriymiş.

- Allah Allah !... giyindiklerini çok iyi tarif etmiştim, seni nasıl bulamadı anlamadım. Yanında küçük bir kız olacaktı.

Genç kız bir an durakladı.

-Küçük bir kız mı ?

- Evet

- Anne !. biz zengin, kültürlü insanlarız. Herhalde arkadaşın da zengin, kültürlü biridir,değil mi ?

- Kültürsüz değil ama zengin değil.

- Sakın bana köylü bir kadın olduğunu söyleme.

- Köyden gelen kadına ne denir ki !..

- Oh... iyi iyi, köylü kadınları karşılamaya beni gönderiyorsun.

- Kızım, o kadına bir borcumuz vardı. O zamanlarda borcumuzun karşılığı bir şey veremedik. " -

Gün gelir, bir ihtiyacım olduğunda , ben kapınızı çalarım". Dedi ve işte bu gün kapımızı çaldı.

-Ne istiyormuş ?

- Torununu okutmamızı istiyor. Baban şimdi arabayla gelip hepimizi alacak, kayıt için okula

götürecek.

- Anne , o köylü kadına ne borcun olabilir ki, anlayamadım ?

Annesi, kızının öfkeli ses tonuna dayanamadı;

- Kızım, sen bebekken biz köydeydik.

- Eee...

- Sana yıllar önce bahsetmiştim, köydeyken evimiz yandı, biz de inekleri,atları,tarlaları neyimiz varsa hepsini satıp köyden göçtük, demiştim.

-Evet, hatırladım.

- O yangınla ilgili bir ayrıntıyı, seni üzülebilir veya seni evde yalnız bıraktığımız için darılabilirsin korkusuyla anlatmamıştık.

- Herhalde şimdi anlatacaksın...

- Baban evde yoktu, ben de su doldurmaya köy pınarına gitmiştim. Lodos mu ne diyorsunuz, işte o rüzgâr bazen ters esiyormuş, yukardan aşağı filan. Sen beşikte uyuyorken rüzgâr bacadan içeri esince közler ocaklıktan tahtalara sıçramış, yangın başlamış. Pınar yerinden dumanları görüp koştuğumda alevler her yeri sarmıştı. Birazdan yıkılacak gibi görünen eve yine de girmek için atıldığım anda Zeynep teyzen kucağına seni almış olduğu halde dışarı fırladı. O sahneyi hiç unutamam; onun kucağından seni aldığım da o çığlıklar atıyordu...

- Niçin ?

- Seni kurtarıırken, sağ tarafı yanmıştı. Gelince görürsün sağ yanağında ağır bir yanık izi var. Çok acı çekti çok. Dur ağlama, seni bu kadar üzeceğini bilmiyordum. Tamam kızım, bak makyajın akıyor, ağlama. Hah !.. baban da geldi. Fakat Zeynep teyzen hala bizi bulamadı...